

der var gjort her i den sidste Menneskealder, hang den kristne Broderskabsfølelse endnu udenpaa Klæderne som en festlig Stemning, der omsluttede Folk ved Forsamlinger og i Kirken men dryssede af under Hverdagslivets Træskogang og navnlig slet ikke paavirkede Pengepungen.

Nogen synderlig Oplivelse fandt han heller ikke i Omgangen med sine Standsfæller hjemme i Rimalt. Hver Aften efter Postens Ankomst samledes Realskolebestyreren, Apotekerens, Stationsforstanderen og et Par Købmænd i Kroens Sofa-stue til en Slags Klub, hvortil ogsaa han var bleven indbudt. Her sad man omkring et Bord under en søvning Hængelampe og røg Tobak og læste Aviser og drak Toddy. Af og til kom der en Samtale igang, idet man drøftede Avisernes Indhold; og næppe noget Sted paa Jorden blev Verdensbegivenhederne behandlet med større Overlegenhed end ved dette Aftensæde i den jyske Landsbykro. Realskolebestyreren var Klubbens prægende Aand. Han var en Mand paa et halvhundred Aar, et godt Hoved med en Del spredte Kundskaber, som han i en Diskussion forstod at anvende med stor Slagfærdighed. Han var gammel Student og cand. phil., havde ogsaa engang gjort et mislykket Forsøg paa at spille en Rolle som Politiker og var nu havnet i denne Afkrog af Landet som Leder af en Drengeskole med fyrretyve Elever. Det var for denne Mand en personlig Tilfredsstillelse at forringe Betydningen af alt, hvad der havde det Held at vække Opmærksomhed omkring i Verden. Krigsforviklinger, Nordpolsrejser, betydningsfulde Begivenheder i Videnskabens eller Kunstens Verden, Fagforeningsbevægelsen og Arbejderstandens vældige Opmarsch, alt vakte kun en overbæ-